

I бр. 5 ст.

ИЗВЕСТИЯ

I бр. 5 ст.

Годишния абон. на вѣстника е:

За въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ражкопски назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията му въ гр. Варна.

Издание на ПЕТРЪ ГЛУШКОВЪ С-ие

Такса за публикациитъ:

- 1) За единъ кв. см. на I стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за два обнародвания по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
- 2) За I кв. см. на другитъ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за два — по 3 ст. и за повече по 2 1/2 ст.
- 3) За обявления на съд пристави не се плаща
- 4) За държавнитъ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

Българско Търговско Параходно Дружество

ВАРНА

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 352

Управителний Съвѣтъ на Българското Търговско Параходно Дружество въ гр. Варна на основание чл. 14 отъ д-ствения уставъ има честъ да покани Господа Акционеритъ на същото дружество на Общо Годишно Редовно Акционерно Събрание, което ще стане на 26 Мартъ т. г. въ 9 часа сутринта въ гр. Варна въ помѣщението на Търговската Камара. Ако не се състои събранието въ опрѣдѣления день, съгласно чл. 18 отъ устава засѣданието ще се отложи за три дена т. е. на 30 Мартъ т. г.

Събранието ще се раководи отъ слѣдния дневенъ редъ:

1 Изслушване доклада на Управителния и провѣрителния Съвѣтъ;

2 Разглеждане и одобрение годишния балансъ и смѣтката печалби и загуби за 1905 година и освобождение отъ отговорностъ Управителния Съвѣтъ за общата му дѣйностъ прѣзъ сжщата година;

3 Гласуване бюджетъ за 1906 година.

4 Разрѣшаване на Управителний Съвѣтъ съ подрѣжката и съгласието на Правителството, да се купятъ още единъ или два парахода за услужване Александрийската линия и

5 Избиране двама членове на Управителния съвѣтъ съгласно чл. 26 отъ устава.

гр. Варна 27 Февруарий 1906 год.

Отъ Управителний Съвѣтъ.

Кредитно Акционерно Дружество „Б Ж Д А Щ Н О С Т Ъ“

ВАРНА

ПОКАНА

На основание чл. 8 отъ Дружествения уставъ, поканватъ се г-да акционеритъ да присѣтствуватъ на редовно годишно събрание, което ще стане на 19 Мартъ т. г. въ 9 часа прѣди пладнѣ въ дружествената кантора.

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

I Докладъ на управителния и провѣрителния съвѣтъ.

II Удобрение годишнитъ смѣтки и освобождение отъ отговорностъ управителния и провѣрителния съвѣтъ.

III Гласуване бюджета за 1906 година.

За правоучастие въ събранието, съгласно чл. 10 отъ устава, депозирането на акциитъ става въ дружествената каса, или да се прѣдставятъ удостовѣрения, че сж депозирани въ нѣкое кредитно дружество, Българската Народна или Земледѣлческа Банка.

Приемане и депозиране на акциитъ и пълномощията ще се прѣбратъ до 16 Мартъ въ 5 часа вечерта.

Варна, 22 Февруарий 1906 год.

2—2

Отъ Управителний Съвѣтъ.

Варненско Кооперативно Потрѣбително Дружество.

—НОИ—

ПОКАНА

Съгласно чл. 10 отъ устава на Дружеството умоляватъ се г. г. акционеритъ да присѣтствуватъ на редовно годишно събрание на 26 Мартъ т. г. въ 9 часа прѣди пладнѣ въ салона на „XX вѣкъ“.

Дневенъ редъ:

- 1) Докладъ на Управителний и Провѣрителний Съвѣтъ;
- 2) Разглеждане и одобрение смѣтки за 1905 год. и освобождение отъ отговорностъ Управителний и Провѣрителний Съвѣтъ и
- 3) Приемане оставкитъ на Управителния и Провѣрителния Съвѣтъ и избиране на нови такъва.

Ако събранието не се състои на 26 того, по неучастие на акционери, ще се отложи за слѣдующата недѣля, съгласно чл. 15 отъ устава, безъ особени покани.

Пълномощията отъ акционеритъ

Францето.

гр. Варна, 3 Мартъ 1906 год.

Отъ Управителния Съвѣтъ.

Бѣлѣжки на Варненецъ.

Млѣчни капки. „Госпожа Лубе, въ желанието си да даде ново доказателство на съчувствието си къмъ дѣлото на Млѣчнитъ капки въ Белвилъ, при Парижъ, ще присѣтствува на 28 г. (Декемврий 1905), часа на 2 1/2 слѣдъ пладнѣ на коледния празникъ съ елха, който се организира отъ това човѣколюбиво учрѣждение, и на който ще се раздадатъ дрѣшки, играчки и сладкиши на 400 дѣца. Подарѣци се приематъ въ дружественото помѣщение“ (Le Journal, 17. XII. 1905).

Ето примѣръ за подражанне отъ съпругитъ на нашитъ настоящи и бивши министри, на служба и въ оставка генерали, полковници и пр., въобще на съпругитъ на нашитъ по-заможни еднородци.

Такиа дружества (Млѣчни капки, Le gouttes de lait) си трѣбало да почнатъ да се основаватъ и у насъ. Тоя видъ сдружаваня се наричатъ въ Франция още консултации за кърмачки. Дружествата „Млѣчни капки“ на всѣкъждъ сж чудесно средство за борба противъ дитската смъртностъ, т. е. сръщу една отъ причинитъ за намалението на населението, която заплашва Франция не само въ икономическото ѝ богатство, но и въ нейната сигур-

ностъ, както и въ народната ѝ гордостъ.

Тия послѣднитъ думи ги казва Викторъ Дюбронъ въ отличната своя статия *Les Gouttes de Lait*, която сръбнахме въ *Almanach des Mutualistes* (1906, стр. 129), отъ която ще вземемъ тукъ едно резюме.

Всѣка година умирали въ Франция около 135,000 дѣца прѣди да годинисатъ. Отъ изучаваня пѣкъ вече се доказало, че повечето отъ тия дѣци сж жертва на *малото хранене и гледане*.

За да не се поболяватъ бозайничета, слѣдва че е нужно, щото майкитъ имъ да ги хранятъ и гледатъ добрѣ, и на унужденитъ родителки да се помага за това.

Дружествата „Млѣчни капки“ сж училища за кърмачкитъ, или матерински школи, както ги е наректъ докторъ Хенрихъ де Рочилдъ.

Основното начало е да се задѣлжи всѣка майка да си кърми сама рѣсбата. Която майка не прави туй, трѣба да се прѣзира тѣй, както се гледа злѣ на всѣки младежъ, който отбѣгва военната си тегоба. И кърменето, както военната тегсба, трѣба да се изпълняватъ лично. Всичко туй, разбира се, когато нѣма болестъ помежду.

Но не е достатъчно, щото сама майката да си кърми дѣтето съ своето си мѣло; майкитъ трѣба

да знаятъ, какъ да си кърмѣтъ и гледатъ дѣцата. Когато мѣлото на майката не достига, или пъкъ липсва, необходимо е да се дава на бозайничето чисто безопасно мѣло.

Ето сега, какъ дѣйствуватъ дружествата „Млъчни капки“, учредени въ Франция отъ прочути лѣкари, начело съ професора *Пьеръ Бюдентъ*.

Въ една зала, всѣкога при топлина майките събличатъ дѣцата си изведнажъ по нѣколко; ако сж повече, десетъ по десетъ. Минуватъ сетивъ въ консултанционната стая. Една по една, всѣка майка подава дѣтето си, да бѣде прѣтеглено. Подиръ това, въ отдѣлна книжка за всѣко дѣте веднага се забѣлѣзва теглото му; въ сжщата книжка е описано гражданското състояние на дѣтето сетивъ, кога, колко е тежало, какъ е хранено и кога отъ що се е поболявало.

Слѣдъ това всички майки поднасятъ дѣцата си съвсѣмъ голички на лѣкаря, наедно съ книжката имъ. Лѣкарятъ прѣгледва добръ дѣтето, въ нужда и майка му. Въ всички случаи, той разпитва майките за всичко. Майката отговаря за дѣтето.

Ако се намѣри дѣтето здраво, ако е чисто, добръ облѣчено, поздравления текатъ публично и майката се гордѣе за това. Ако ли, напротивъ, дѣтето не изглежда добръ, лѣкарятъ разпитва майката за причинитѣ. Защо дѣтенцето ви е ослабнало? Защо е надуто или кораво коремчето му? Защо е мръсна главичката му? Слѣдъ туй идатъ съвети, а нѣкога и лекове.

Слѣдъ това се съставя прѣдъ раз-
судителна комисія, която по-
сле изслушанія на майката и мо-
литъ на дѣтенцето, и главно,
на лѣкаря, дава санитарно
мѣсто, гдето майката, която не сж
въ положение да кърмѣтъ отъ своитѣ
гърди рождѣтъ си.

Ползата отъ *Млъчните капки* е вече общепризната, особено при раздаване на унуженитѣ майки мѣло и друга помощъ.

Въ Парижъ днесъ има около тридесетъ такива сдружения. Въ гр. Падекале, благодарение на единъ човѣколюбивъ окръженъ управителъ, М. Дюреолъ, има вече 150 такива дружества. Чрѣзъ тия сдружения на милостиви хора милиони ангелчета се запазватъ днесъ, особено въ велика Франция, за любовта на родителитѣ си и за надеждитѣ на отечеството имъ.

Варна, 26. II. 1906.

Кр. Мирски.

ХРОНИКА.

— **Св. Синодъ** въ засѣданieto си на 15 Декември 1905 г. е зель похвалното рѣшенне, че за въ бѣдаще членове за духовнитѣ епархиални свѣти да се избиратъ исклучително свѣщенници свършивши духовна семинария. Казахме, че това рѣшенне е похвално, защото както е сега, въ тия свѣти влизатъ свѣщенници —

членове, които нѣматъ никакво образование, други отъ пиянство сж затъпало и оглунавали като овцици, други пъкъ въ нравствено отношение сж паднали по ниско отъ кой и да е мирнинъ. И на тѣзи отчета, се прѣдоставя най-широко право да разглеждатъ бракоразводни дѣла, да осжждатъ, да произнасятъ присѣди, да всѣватъ миръ и любовъ, и да разкъсватъ супружеский животъ. Св. Синодъ, трѣбваше отдавна да направи това, и да прѣчисти черквата отъ такива плевели, които съ поведението си подкопаватъ престижа на религията.

— **Давенето на Матрозитѣ на 28 февр.** По причина на голѣмата буря, която върлува на 28 м. м. морето бѣше силно развълнувано. Къмъ 11½ часа насѣдали въ една лодка отъ парахода „Надежда“ 5-ма цивилни служащи въ сѣщия, и 4-ма матрози, да излѣзатъ за обѣдъ. Обаче, току що се отдалечили отъ парахода и лодката отъ силнитѣ вълни изгубила равновѣсието си, и отъ ударитѣ на 3 голѣми вълни тя била потопена. Всички се нахвърлили изъ водата и се спасявали кой какъ може, но най-важното е това, което се е разиграло съ давянето на готвача **Тодоръ Горовъ**, който е станалъ жертва. **Илия Ивановъ** цивиленъ, първий се е спасилъ, като сполучилъ да се залови на синджиря, който свързва парахода съ сушата. Увисналъ на него, той гледалъ какъ на нѣколко крачки отъ него се дави готвача, който вече не билъ въ пълно съзнание. **Илия Ивановъ** наново се хвърля въ водата, настига го и тѣ едната си ръка като го залавя за дрѣхитѣ около врата, съ другата ръка плавайки, достига до синджиря и се улавя и пакъ увисналъ. Въ такова положение той държалъ съ глава надъ водата полуудавения готвачъ, като непрѣкъснато викалъ на екипажа отъ парахода на помощъ да ги спасятъ, обаче, както дежурний офицеръ, така и другитѣ се ограничили само съ това, да хвърлятъ въ жетата и др. да се спасятъ, но никой не се рѣшилъ да отиде на помощъ. Когато **Илия Ивановъ** усѣгналъ, че съ една ръка не може да крѣпи себе си а и помощъ никаква, той зграбчилъ между краката си трупа на готвача и съ двѣтѣ си ръцѣ пакъ увисналъ на синджиря и викалъ на помощъ отъ парахода но като не пристигнала такива, и силитѣ му вече го напускали отъ умора и студъ, той истървалъ трупа на готвача а самъ се отправилъ къмъ брѣга и тамъ му помогнали да се искачи на сушата. Всички сж се спасявали кой какъ може и всичко това е траяло 15—20 минути, безъ да се намѣри нито единъ самоотверженникъ отъ парахода, който да се съблече и отиде на помощъ. А дежурний офицеръ, най-малкото, което можеше да стори, бѣше да спусне поне единъ вѣщъ плавачъ свързанъ съ дълго въже, който да се притече на помощъ на готвача. Обаче, както той, така и всички други сж се задоволили да ги спасяватъ съ викове и имъ хвърляли вѣжета.

Това е то самоотвержеността на българския морякъ. па билъ той офицеръ или долеен чинъ.

— **Учимъ се** отъ достовѣрно мѣсто, че секретаря на тукашната митрополия, по причина на нѣкакъвъ си семейенъ раздоръ, билъ подавъ оставката си, обаче неизвѣстно по какви съображения, оттеглилъ е заповѣстието си и остава на сжщата си длъжностъ. И това е типъ на характерността.

— **Донесе ни се**, че граждани отъ 5 участъкъ събирали подписи противъ единъ енорйски свещеникъ, когото искатъ да прѣмахнатъ отъ този участъкъ, понеже станалъ не-терпимъ за тѣхъ. Ще се повърнемъ допълнително по това.

— **Професоръ Антуана Георгиусъ** на 3 тогочервѣта даде второто си прѣдставление въ Зала България. Всички мѣста и ложи бѣха заети а мнозина стояха прави. Всички номера отъ всѣки отдѣлъ бѣха изпълнени точно, както ги съобщава безъ ни най-малко измѣнение или колебание. Въ всички личи неговото напълно усѣършенствувана ловкостъ, на които почиватъ неговитѣ фокуси, както той самъ събщи на присѣдъщата публика. Особено внимание произведе на публиката II отдѣлъ „прѣдаване по внушение мисли отъ публиката на г-на Георгиусъ, които той изпълняваше въ точъ“. Повиканитѣ на сѣбната изъ публиката 7—8 човѣка между които и подирѣдъ на окр. сѣдъ г-нъ Божански, слѣдъ свършека на опититѣ „прѣдаване мисли по внушение“, съобщиха на публиката, какво г-нъ Георгиусъ въ точъ е възприемалъ тѣхнитѣ мисли и е изпълнилъ това, както тѣ сж искали.

Веселата пуаника не закъснѣваше да поздравлява г-на Георгиуса и залата се пълнеше съ бурли ржкопѣскания. Наистина, интересно е да се види.

— **Бургаския оар. управ.** е на значенъ за Варнен., а Варнен. за Бургаски.

— **Варнен. окол. начал.** г-нъ **Жепо Поповъ** е назначенъ градоначалникъ на града ни.

— **Осждени на обѣсване.** Углавно д. № 3 1906 г. на Варнен. Окрѣж. Сѣдъ гледано на 1 Мартъ 1906 г. по обвинението на **Костадинъ Петрозъ Узунъ** и **Леонца Николовъ** за прѣдуимшенно убиване и ограбване партѣ на другаря си **Слави Петровъ** по шѣсего Варна-Балчикъ, за което бѣше писали въ вѣстника си **Вар. Окр. Сѣдъ** съ присѣдата си отъ 1 тогочосжди и двамата на смъртъ чрѣзъ обѣсване, а понеже втория е непълнолѣтенъ смъртото му наказание се замѣни съ 15 год. строгъ тъмниченъ затворъ.

— **На 1 тогоч,** **Ташко Димитровъ** и други негови другари отивайки съ кола въ хана отиваждъ скотобойната, рѣшили да минатъ не по моста а направо прѣзъ рѣката, край дѣскарницитѣ. Обаче, току що навлѣзли въ рѣката, всички съ колата и конетѣ потънали и почнало давянето. На виковетѣ имъ дошли хора, които га

спасили, а единия конь се удавилъ и колата останала въ водата.

— **Комисията на Букурещкия Общински Сѣвъгъ**, за която бѣше съобщили на читателитѣ ни, че бѣ пратена въ чужбина да изучи нѣкои задгранични скотобойни, се върнала вече. Тя проучила още: въ **Вьна** термохимическия институтъ за унащожение заразени меса и за изтрѣбване кучетата, както и всички други санитарни служби; въ **Мюнхенъ** народнитѣ бани и термохимическия институтъ; въ **Франкфуртъ** канализацията и водоснабдението; въ **Висбаденъ** крематория (изгарянето) на смѣтѣта и другитѣ санитарни служби; сжщо нѣкой работи по благоустройството въ **Кйолпъ** и **Берлинъ**.

— **Въ Букурещкото Общинско Управление** вече се почнало изучаването за прѣправяне на скотобойната. Плановетѣ съставлявалъ единъ отъ общинскитѣ архитекти. Скотобойната щѣла да се скачи съ гарата **Фаларетъ** чрѣзъ желѣзнична линия.

— **Клането на агнетата** въ **Букурещъ** било рѣшено да става за на прѣдъ отъ полунощ до часа 10 прѣди пладнѣ, а кожитѣ на агнетата щѣли да се дератъ часа отъ 10—12.

Получихме позивътъ на **Варн. археологическо д-во**, съ молба да му дадемъ гласностъ чрѣзъ вѣстникѣтъ си, когото помѣстиме, всецѣло тукъ, за да стане достойни на всѣки любознателенъ гражданинъ.

Варнен. археологическо д-ство.

ПОЗИВЪ

къмъ г. г. гражданитѣ отъ гр. Варна и окръжга.

Сигуренъ потикъ къмъ на прѣдѣла на единъ народъ дава и ясната прѣстава за миналото му. Отъ тукъ притича и голѣмия интересъ у всѣки съзнателенъ гражданинъ, въ който и да било съврѣмenna културна, страна, къмъ изучаване историята на своя народъ. Историята обаче на нашия, българския, народъ е още много тъмна, отъ тамъ и малкото познание съ нея у по-голѣмата частъ даже на нашето интелегентно общество. Ето защо всѣка дѣйностъ, която би имала цѣль да ясни нашето минало, е отъ първостепенна важностъ и за настоящето. Като имаха прѣдъ видъ това, като имаха прѣдъ видъ, че много материали за освѣтление на българския животъ се криятъ още въ земята или изъ архивитѣ на мнозина граждани, като имаха прѣдъ видъ особено богатството на варненския окръжъ съ цѣния археологични и исторични материали, още прѣди нѣколко години нѣколко тукашни граждани си поставиха благородната задача, да основатъ д-ство, цѣльта на което да бѣде да събира паметницитѣ на миналото на варненския окръжъ, да подбужда къмъ това останалитѣ граждани, като буди интересъ у тѣхъ за това чрѣзъ основание на една сбирка (*музей*) дѣто да се събиратъ тѣзи паметници

дѣто ще иматъ възможность всички обопитни да ги разглеждатъ. Мисля, че окръженъ съвѣтъ чрезъ щедрата си помощ (1200 лв.) подкрѣпили инициатива и д-то започна съществувати си подъ управление на временна комисия, но благодарение ли на подкрѣпа въ начинанието му отъ рана на гражданитѣ, това същество се ограничи само въ събиране на старини. Прѣди нѣколко бѣе числото на членоветѣ се увеличи, временната комисия се освободи отъ длъжностъ, избра се ново настоятелство и въ едно въ послѣднитѣ заседания д-то рѣши се обърне къмъ г. г. гражданитѣ и въ повсѣка подкрѣпата въ начинанието му.

г. г. Граждани,

Градътъ Варна и неговия окръгъ свидетели на най-далечното мина на живота на Българския п-овъ. Градътъ започналъ съществуването подъ името Одесосъ отъ прѣди 600 год. приблизително, е прѣжилъ първата тракийска, а по-сетнѣ елинска колонизация, римското и антийското владичество, разни плуздо-племенни нахлувания и обитаването на д-то блг. царство. Уничтоженъ, на същото мѣсто, съществува и до сега. Гр. Варна бѣе свидетелъ на разни култури, на това е свидетелка и околността му и като така тѣ и до сега могатъ съ богатитѣ си останки ни научатъ много за прѣживѣния на човечеството, да ни освѣтлятъ миналото отъ живота на

Градътъ Варна и неговия окръгъ свидетели на най-далечното мина на живота на Българския п-овъ. Градътъ започналъ съществуването подъ името Одесосъ отъ прѣди 600 год. приблизително, е прѣжилъ първата тракийска, а по-сетнѣ елинска колонизация, римското и антийското владичество, разни плуздо-племенни нахлувания и обитаването на д-то блг. царство. Уничтоженъ, на същото мѣсто, съществува и до сега. Гр. Варна бѣе свидетелъ на разни култури, на това е свидетелка и околността му и като така тѣ и до сега могатъ съ богатитѣ си останки ни научатъ много за прѣживѣния на човечеството, да ни освѣтлятъ миналото отъ живота на

Градътъ Варна и неговия окръгъ свидетели на най-далечното мина на живота на Българския п-овъ. Градътъ започналъ съществуването подъ името Одесосъ отъ прѣди 600 год. приблизително, е прѣжилъ първата тракийска, а по-сетнѣ елинска колонизация, римското и антийското владичество, разни плуздо-племенни нахлувания и обитаването на д-то блг. царство. Уничтоженъ, на същото мѣсто, съществува и до сега. Гр. Варна бѣе свидетелъ на разни култури, на това е свидетелка и околността му и като така тѣ и до сега могатъ съ богатитѣ си останки ни научатъ много за прѣживѣния на човечеството, да ни освѣтлятъ миналото отъ живота на

др. лица отъ окръга, които се интересуватъ отъ работитѣ на д-то и бждатъ приети за такива отъ н-то, като заяватъ прѣдварително за това. Тѣ не плащатъ вносъ.

Д-то съобщава още, че плаща и възнаграждение на по-дѣнна старина.

За сега то има археологична сбирка (музей), която се помѣщава въ една отъ стаятъ на дѣвич. гимназия, която ще бѣе достъпна всѣкому щомъ като се уреди.

Въ музея се приематъ: 1. нѣща за подарѣкъ и 2. нѣща на съхранение срѣщу разписка.

Забѣлъжка. Желаящитѣ да подарятъ нѣкаква старина, или да се запишатъ за членове на д-то, умоляватъ се да се отнасятъ или къмъ прѣдседателя на д-то Х. Шкорпилъ, или къмъ дѣководители на д-то Ив. Пастуховъ, учители въ мъжката гимназия. 5/II 1906 г., гр. Варна.

Отъ Настоятелството.

ТЪРГОВСКОТО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „РЪШИТЕЛНОСТЪ“

Издава вече новитѣ безимени акции; изплаща и дивидендъ за 1905 год. Умоляватъ се акционеритѣ да повърнатъ старитѣ акции и получатъ новитѣ.

Управлението.

3—3

Кредитно Акционерно Дружество „БЖДАЩНОСТЪ“ въ гр. Варна.

БАЛАНСЪ

склученъ на 31-й Декемврий 1905 година

АКТИВЪ

1	Каса	25511 55
2	Портфейлъ { на лице 67605.— депозирани 54520.80	122125 80
3	Текущи смѣтки	234215 28
4	Кореспонденти	2585 50
5	Съдебни и протестиращи з-си	6136 54
6	Ипотеки	14638 35
7	Длъжници	11174 57
8	Цѣнни книжа	36381 95
9	Недвижими имоти	25000 —
10	Съмнителни длъжници	1096 68
11	Мобили	1948 70
12	Депозитори на гаранции	15361 50
13	Марки	104 20
14	Общи разноси за 1906 г.	985 —
		497265 62

ПАСИВЪ

1	Капиталъ	100000 —
2	Кредитори	149075 03
3	Срочни влогове	123015 —
4	Безсрочни влогове	63779 98
5	Чужди записи	50 —
6	Текущи безлих. смѣтки	16411 60
7	Гаранции	15000 —
8	Запасенъ фондъ	12540 01
9	Дивидендъ 1903 г.	224 88
10	„ 1904 „	377 32
11	Лихви за с/а 1903 год.	5596 75
12	Печалба	11195 05
		497265 62

ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ

отъ 1-й януарий до 31-й декемврий 1905 година

ДА ДАВА

1	Общи разноси { Заплати 6170.— Наемъ и др. 2144.31	8314 31
2	Амортизация на мобилитѣ	216 55
3	Лихви за смѣтка 1906 г.	5596 75
	Печалби:	
	10% запасенъ фондъ отъ 11195.05=1119.50	
	10% специална резерва „ 10075.55=1007.55	
	9% тангенти „ 9068.—= 816.10	
	Дивидендъ 8251.90	11195 05
		25322 66

ДА СЪЗДА

1	Лихви	22578 75
2	Комисиона	2222 71
3	Ажнѣ	521 20
		25322 66

Провѣрителенъ Съвѣтъ

Никола Житаровъ
Жеко Ив. Жековъ
Петко Т. Баевъ

ДОКЛАДЪ

отъ Провѣрителния Съвѣтъ при Кредитното Акционерно Дружество „Бждащностъ“, въ гр. Варна.

Господа Акционери,

На основание чл. 27 отъ дружественния уставъ и чл. 202 отъ Търговския Законъ, честь имаме да заявимъ, че, слѣдъ като провѣрихме годишния балансъ и смѣткитѣ печалби и загуби за 1905 г., намѣрихме ги вѣрно извлѣчени и редовно съставени споредъ Дружественния уставъ и молимъ одобренieto имъ отъ общото годишно събрание.

При това долагаме, че дружеството за изтеклата 1905 г. има чиста печалба отъ 11,195 лв. зл. и 05 ст., която се разпрѣдѣля така: 10% запасенъ фондъ — 1119.50 лв. зл., 10% специаленъ резервъ — 1007.55 лв. зл., 9% тангенти за управителния и провѣрителния съвѣтъ и служащитѣ — 816.10 лв. зл., а за дивидендъ остава 8251.90 лв. зл.; отъ която сума да се раздаде по 8% т. е. по 8 лв. зл. на всѣка акция отъ 100 лв. зл., а остатъка отъ 251.80 лв. зл. да се мине къмъ запасния фондъ.

гр. Варна, 20-й Февруарий 1906 год.

Провѣрителенъ Съвѣтъ

Никола Житаровъ
Жеко Ив. Жековъ
Петко Т. Баевъ

Купува изпълнителни листове и полз.